

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Wychowanie nowego pokolenia to zadanie, które wymaga ogromnej odpowiedzialności. Ponosimy ją nie tylko za swoje czyny, ale i za czyny dzieci, które dorastają pod naszą opieką. Ważne jest więc to, aby odpowiednio ukierunkować rozwój młodego człowieka, wskazywać mu właściwe kierunki oraz nauczyć odróżniać dobro od zła. Wychowanie jest procesem, który wymaga współpracy zarówno osoby wychowującej jak i wychowywanej. Musi między nimi zachodzić relacja wypełniona wzajemnym szacunkiem i zrozumieniem. Owoce prawidłowego bądź złego wychowania będą widoczne najbardziej dopiero po dłuższym czasie, jest to złożony proces. Ważne aby samemu dawać jak najlepszy przykład, jest to najlepsza metoda aby wychowanie przebiegło prawidłowo.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. R. Kipling, Q. Greban, *Księga dżungli*, wyd. Olesiejuk, Ożarów Mazowiecki 2017, s. 18.

Wstęp

Bohaterem lektury *Księga dżungli* jest chłopiec Mowgli. Od dziecka był wychowywany przez dzikie zwierzęta w dżungli, nie znał swojej prawdziwej rodziny. Mimo to, znalazł swoją zastępczą rodzinę wśród wilków, która go zaakceptowała. Wilki wychowywały go tak jak inne ze swoich szczeniąt.

Cytat

„Mowgli dorastał pośród swoich czterech wilczych braci. Matka Wilczyca i Ojciec Wilk wychowywali swoje młode, karmili je i uczyli tego, co trzeba wiedzieć o dżungli – całą piątkę traktując jednakowo; Mowgli był bowiem wilkiem jak każdy inny!

[...] Ojciec Wilk nauczył swoje szczenięta rozpoznawania znaczeń, które przekazuje dżungla: każdy szelest w trawie, każdy chrobot kory pod pazurkami nietoperza czy każdy plusk ryby w stawie był słowem z przebogatego języka lasu, który wilk na łowieckiej ścieżce znać musi”.

Podsumowanie

W powyższym fragmencie widzimy jak rodzina wilków wychowywała nowe pokolenie. Rodzice przekazywali swoim dzieciom całą wiedzę, którą zdobyli w trakcie życia, oraz którą

Program wychowawczy > Klasa VI > Wartość XVI > Wychowywanie nowego pokolenia

przekazali im ich rodzice. Robili to po to aby młode wilki gdy dorosną umiały sobie poradzić w dżungli i przetrwać, a gdy dorosną sami nauczyć swoje dzieci tych wszystkich informacji. W trakcie nauki i wychowania traktowali wszystkie swoje dzieci jednakowo, mimo iż Mowgli zdecydowanie się od nich odróżniał.

3.2.1. L. M. Montgomery, *Ania z Zielonego Wzgórza*, wyd. GREG, Kraków 2018, s. 53.

Wstęp

Książka *Ania z Zielonego Wzgórza* opowiada historię tytułowej dziewczynki, która znajduje swój dom na Zielonym Wzgórzu u Maryli i Mateusza. Ania jest sierotą, która przez długi czas nie mogła znaleźć ludzi, którzy chcieliby podjąć się trudu wychowania i opieki nad nią. Na szczęście los się do niej uśmiechnął i mimo perypetii znajduje swoje wymarzone miejsce do życia.

Cytat

„[...] Mamy do wyboru: albo oddamy jej Anię, albo zostanie ona u nas. A jak widzę, zależy ci na tym, by dziewczynka jednak tutaj została, więc chyba będę musiała się na to zgodzić. Tak wiele myślałam o tym wszystkim, że wreszcie przyzwyczaiałam się do tej sytuacji. Wydaje mi się nawet, że to nasz obowiązek... Nigdy co prawda nie wychowywałam dziecka, do tego wychowanie dziewczynki to na pewno bardzo trudna sprawa... Zrobię jednak wszystko, co będę mogła... A więc jeśli o mnie chodzi, zgadzam się, by została”.

Podsumowanie

Fragment lektury pokazuje nam, że wychowanie nowego pokolenia to nie tylko radość i duma, ale także ogromny obowiązek i wiele niepewności. Opieka i nauka młodego człowieka wymaga wiele cierpliwości i czasu, bez wątplenia trzeba się do takiego zadania odpowiednio przygotować. Takie wątpliwości ma również Maryla, która mimo to decyduje się na podjęcie trudu wychowania Ani. Mówi, że w pewnym sensie czuje się w obowiązku aby razem ze swoim bratem zrobić wszystko, aby pomóc Ani, którą los skrzywdził już na początku życia.